

KIRKETORGET

ÅSANE MENIGHETSBLAD - NR. 2 - MARS 2021 - 79. ÅRGANG

Livets seier

Foto: Marit Areklett

Kirken trenger deg!

Side 5-7

Slutter grunnet nedbemanning

Side 18-19

Takk for innsatsen!

Side 3

ÅSANE MENIGHETSKONTOR

ÅSANE KIRKE

Åsane Senter 44, 5116 ULSET - tlf.: 55 36 22 50

E-post: asane.menighet.bergen@kirken.no

Sokneprest

Arne Mulen
Mobil: 905 58 049
am453@kirken.no

Seniorprest

Rolf A. Rasmussen
Mobil: 928 69 754
rr876@kirken.no

Kapellan

Jon Zimmermann
Mobil: 480 69 210
jz925@kirken.no

Kantor

Gerd Inger Yddal
Mobil: 922 60 608
gy329@kirken.no

Organist

Lenamaria C. Gravdal
Mobil: 901 85 833
lg996@kirken.no

Kantor

Jon Stubberud
Kontor: 55 36 22 51
js587@kirken.no

Kateket

Ole Arthur Hanstveit
Mobil: 920 68 694
oh939@kirken.no

Trosopplærer

Kristine Bech-Sørensen
Mobil: 920 66 254
mb395@kirken.no

Ungdomsarbeider/Diakoni

Siri Mjøltnes
Mobil: 47318456
sm767@kirken.no

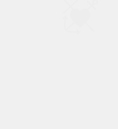
Administrasjonsleder

Kjerstin Sofie Wiken
55 36 22 50 / 996 42 310
kw952@kirken.no

Menighetskonsulent

Gunn Mjelstad Steinbru
Kontor: 55 36 22 50
gs742@kirken.no

Spesialprest (vikar)

Jon Abelsæth
Mobil: 474 68 911
ja456@kirken.no

Kirketjener

Tor Vilhelm Tysseland
Mobil: 926 26 175
tt547@kirken.no

Diakon

Rita Eldholm
Kontor: 55 36 22 62
re253@kirken.no

Styrer, Stjernen åpen barneh.

Kate E. Bølstad
Mobil: 917 24 471
kb287@kirken.no

Menighetsrådsleder

Jan Sverre Stray
Mobil: 905 29 875
jan.sverre.stray@gmail.com

Vertskap

Joana Vaitke
Mobil: 968 75 991
jv694@kirken.no

Pedagogisk n. leder

Stjernen åpen barnehage
Sandra H. Bergqvist
sb943@kirken.no

Frivillighetskoordinator

Bente Lill Madsen
bm498@kirken.no

Bank kontonr.: 1644.03.37914

Telefoner:

For henvendelser vedrørende dåp, vielse eller begravelse kontakt: BKF-Kirketorget tlf.: 55 59 32 10, se mer informasjon på <http://bergen.kirken.no>
For leie av lokaler i Åsane kirke: telefon 55 36 22 50

MENIGHETSRÅDET

Leder: Jan Sverre Stray,
jan.sverre.stray@gmail.com

KIRKETORGET

Ansvarlig redaktør:
Magne Fonn Hafskor, eyecu@online.no

Redaksjonssekretær:

Tor D. Hanson, tdhans@online.no

Redaksjonsmedarbeidere:

Rolf A. Rasmussen, rr876@kirken.no og
Kurt Ove Mæland, km526@kirken.no
Tor Vilhelm Tysseland, tt547@kirken.no

ANNONSEANSVARLIG

Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil 99 55 07 87

STYRELEDER FOR MENIGHETS-

BLADENE I ÅSANE PROSTI:

Bjørn Otto Aarheim,
epost bjorn.otto.aarheim@schibsted.no

HJEMMESIDE:

kirken.no/asane

Kirketorget nr. 3 - 2021 kommer ut
orsdag 3. juni. Frist for levering av lokalstoff
er fredag 14. mai. Redaksjonen blir avsluttet
fredag 21. mai.

hjørne

Diakonens

*Nåde
og fred*

Dei siste dagane har eg tenkt ein del på orda nåde og fred. Å ha ei kjensle av fred, eller ro om du vil, er ikkje noko som er sjølvsgatt. Det er ganske mange av dei eg møter som fortel om indre uro og stress.

AV DIAKON RITA ELDHOLM

GUDS NÅDE: «Eg trur at Gud er med oss i alle delar av livet, også når vi har det vondt. Dette gjev meg fred» skriv Rita Eldholm. (Illustrasjonsfoto: Kirken.no)

Ungdomar fortel om strevsame skulekvardagar der dei kontinuerleg skal vurdere eiga læring: Kva gjorde eg bra? Kva fekk eg ikkje til? Kva kan eg gjere for å gjere det enno betre? Det same fortel dei om trening og andre fritidsaktivitetar.

Vaksne fortel om nederlagskjensle

over å ikkje strekke til – i arbeidslivet – som foreldre – som samlivspartnarar. Dei fortel at dei strevar for å leve det livet samfunnet rundt oss fortel at ein bør: God utdanning, god 100% jobb, lukkeleg og godt familieliv med hus, bil, hytte, ungar, hund, trening – og heimebaka brød med heimelaga pesto! «Eg har heile tida nokon som sit på skuldra mi og seier at eg ikkje er god nok», sa ei veninne til meg.

Livet kan gje oss harde slag. Når vi regelmessig har blitt og blir fortalt at vi ikkje er gode nok, då trur vi på det. Ord skaper.

Kvar gong vi kjem til gudsteneste i kirka blir vi møtt med desse orda: «Nåde være med dere, og fred fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus». Nåde er eit uttrykk for Guds kjærleik og omsorg for oss. Gud elsker kvar og ein av oss, utan at vi har gjort oss fortent til det. Vi er elska for den vi er, ikkje for det vi gjer – eller let vere å gjere. For meg seier inngangsorda i gudstenesta dette: «Kom inn akkurat som du er – set deg ned – kvil deg – berre ver her – få litt påfyll av kjærleik og fred frå Gud».

På slutten av kvar gudstenesta blir vi sendt ut i igjen med: «Herren velsigne deg og bevare deg. Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig. Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred»

Å vere velsigna av Gud tenkjer eg er å bli boren av Guds kjærleik i livet. Det betyr ikkje at livet er utan uro, vanskar og sorg, men eg trur at Gud er med oss i alle delar av livet, også når vi har det vondt. Dette gjev meg fred.

AVTROPPE OG PÅTROPPE

SPEIDERLEDER: Anne Hanson (til venstre) har gitt gruppeleder-stafettspinnen videre til Hanne-Emilie Svanberg Helle (til høyre).

30 år som speiderleder

Tirsdag 23. februar samlet speidergruppene i KFUK/KFUM Rolland seg til Globalaksjon. Under aksjonen ble det også satt av tid til å takke Anne Hanson for 30 års tjeneste som gruppeleder.

TEKST OG FOTO: RITA ELDHOLM

Hvert år samler speidergruppene inn penger til KFUK- og KFUM-prosjekter i andre land som støtter unge menneskers kamp mot fattigdom. I år fokuserer Globalaksjonen på ungdoms rettigheter og medvirkning i Sør-Sudan, Tanzania og Palestina.

I sur vind løp 17 løpere fra barneskolealder til voksne ledere, med stor iver, så mange runder de kunne rundt «andedammen» på Rolland i løpet av 30 minutter. Den raskeste av dem løp 17 runder! Deltakerne hadde skaffet sponsorer som skulle betale en viss sum per runde de løp, og til sammen samlet de inn kr 17487,-. De venter også forsinkede gaver i etterkant.

Denne tirsdagen var det noe annet som også stod på programmet for speidergruppen: De ville takke Anne Hanson

for 30 års (!) trofast tjeneste som gruppeleder. I begynnelsen av januar fylte hun 70 år, og nå har hun gitt gruppeleder-stafettspinnen videre til Hanne-Emilie Svanberg Helle.

– Speiding har vært en viktig del av livet mitt, sa Anne da hun takket for blomster og gave.
– Det har vært gøy og veldig givende å være med i speideren! Jeg er takknemlig for alt jeg har fått være med på!

Åsane menighet ved sokneprest og diakon fikk også være til stede for å takke Anne for hennes lange og trofaste tjeneste i barne- og ungdomsarbeidet i menigheten i mer enn 30 år. Speiderne er en svært viktig del av barne- og ungdomsarbeidet i kirken vår, og vi takker for alt dere bidrar med!

Fasten, en tid for stillhet og ettertanke

Når menighetsbladet går i trykken, er vi midt inne i fastetiden i kirken. Tre dager etter fastelavnssøndag kommer askeonsdag, den første dagen i fastetiden.

TEKST: DEN NORSKE KIRKE

ASKEKORS I PANNEN: Mange kirker har gudstjeneste askeonsdag, ofte med tegning av askekors. (Illustrasjonsbilde: Myriams-Fotos/Pixabay)

I våre dager er det kanskje ikke så mange som markerer noe faste, det vil si å være avholdende fra god mat og drikke for å være i kontemplasjon og selvransakelse fram mot påske, kirkens store festhøytid når Jesu lidelse, død og oppstandelse blir markert.

Det som nå minner folk flest på at det er noe som heter faste, er vel kanskje fastelavnspøllene, kremballene med syltetøy og melis på søndag før faste. Blåmandag og fetetirsdag er også begreper med opphav i innledningen til fasten. Man måtte feste og ete seg godt opp før fasten tok til. Fra katolsk tradisjon kjenner vi også de store karnevalfestlighetene. Karneval betyr farvel til kjøttet.

I tidligere tider ble budet om å faste, det vil si avstå fra mat og drikke, tatt bokstavelig. Helt fram til 1800-tallet praktiserte mange mennesker strenge fastetradisjoner her i landet. I vår tid er fasten først og fremst en tid for stillhet og meditasjon, som forberedelse til påskehøytiden, selv om mange frem-

deles forsøker å leve mer nøkternt og enklere i matveien i denne tiden.

En nyere tradisjon i fasten her hjemme er Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, med fastebøsser og pengeinnsamling for en mer rettferdig verden ved å gi akutt hjelp til mennesker i nød. I år går aksjonen i tidsrommet 21. til 23. mars.

Fastetiden varer i 40 dager fra askeonsdag til og med påskeaften – minus søndagene, som ikke er fastedager. I tillegg regnes førfastesøndagen, Fastelavn, med til fastetiden. Bibeltekstene i fastetiden handler om åndskamp, strid og om utholdenhet i troen. Valg av tekster har sammenheng med fastens opprinnelse som en forberedelsestid for dem som skulle døpes påskentatt. De skulle leve i faste og bønn i innføringsperioden, og skikken med faste og bønn ble etter hvert overtatt av alle i kirken.

En annen skikk som også oppstod tidlig i kirkens historie, var at de som hadde gjort seg skyldig i en grov synd som krevde offentlig bot, startet sin bots-

periode på onsdagen før første søndag i fasten. Slik oppstod askeonsdag. Synderne kledde seg i botsklær og ble overstrødd med aske, mens biskopen sa til dem: «Husk, menneske, at du er støv og skal vende tilbake til støv. Gjør bot så du kan ha evig liv.» Deretter ble de som gjorde bot drevet ut av kirken slik Adam og Eva ble drevet ut av paradiset. De ble tatt opp igjen i fellesskapet på skjærtorsdag.

Det har skjedd mye med botspraksisen i kirken siden den gang. Det skyldes ikke bare at det var en svært streng og stigmatiserende praksis, men det er blitt en sterkere forståelse i kirken av at vi alle trenger å gjøre bot hver dag. Ikke minst gjelder det i luthersk sammenheng. Luther selv la stor vekt på den daglige omvendelsen (boten) for å leve et liv som kristen.

Mange kirker har gudstjeneste på askeonsdag, ofte med tegning av askekors. Før korset tegnes sier liturgen til hver enkelt de ordene som vi kjenner fra kirkens gamle tradisjon: «Kom i hu menneske, at du er støv og skal vende tilbake til støv».

I den kristne tro er det plass for hele livet, ja også døden. Den kristne tro er håpets tro, som bæres av Guds løfter, gjennom smerte og død. Det er dette vi samles om i gudstjenesten, for å la Guds ansikt lyse over vårt liv og våre hverdager.

Gudstjenesteboken for Den norske kirke sier det slik (1.1. Innledning): «Menigheten kommer sammen for Guds ansikt, i tilbedelse og bønn, glede og ærefrykt. At Guds ansikt lyser over oss, er avgjørende for vår eksistens, også når vi går hver til vårt. Da sendes vi ut til hverdagens tjeneste for Gud, våre medmennesker og alt det skapte».

FRYKTER FOR FRIVILLIGHETENS FREMTID:
– Det frivillige menighetsarbeidet er berikende for mitt liv. Jeg blir utfordret og føler at jeg har en plass her, og jeg blir kjent med mennesker i alle aldre og livssituasjoner, sier Kristin Haukaas, som er nestleder i Arna sokneråd. Til daglig er hun styrer i Slettebakken menighetsbarnehage. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

Nedbemanning rammer kirkens grunnfjell

Ved å ta bort stillingen som lokal frivillighetskoordinator blir arbeidet i forhold til de frivillige i menigheten utfordrende og annerledes. Dette arbeidet er avhengig av lokalkunnskap og trygge og gode relasjoner innad i menigheten. En må jo vite noe om hvem en kan spørre om hva.

TEKST: KRISTIN HAUKAAS
FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Å drive menighet med alle de aktiviteter og arbeidsoppgaver som skjer i løpet av en uke er mye arbeid. De fleste kirker tilbyr et bredt spekter av aktiviteter for mennesker fra baby-stadiet til pensjonsalder – og for alle aldersgruppene i mellom.

Hver dag er det mange både synlige og usynlige arbeidsoppgaver som skal utføres. En stab med ansatte fagpersoner er nødvendig for å sørge for at arbeidet utføres innen rammer av faglighet og formelle krav.

TETT SAMARBEID

Frivillige medarbeidere som er engasjert og som brenner for arbeidet er en forutsetning for å kunne gjennomføre aktivitetene på en god måte. Staben i kirken skal sørge for at det blir både kjekt og meningsfullt å være frivillig. Med personlig kontakt og oppfølging, tilpassing av oppgaver og nødvendig opplæring etableres gode relasjoner og samarbeid mellom ansatte og frivillige.

Når kirken feirer gudstjenester, inviterer til kulturarrangementer, drar på menighetsturer og har ulike feiringer og markeringer gjennom året, så er det mange mennesker i virksomhet. Tidvis tar jeg meg i å spørre meg selv om hvem av disse som er frivillige medarbeidere og hvem som får lønnskompensasjon for arbeidet?

I kirken kan linjene mellom disse gruppene være litt usynlige. De fleste forstår at prest og kantor er på jobb, men det er ikke like lett å skille mellom medliturg (som leser bønn og tekster), kirkevert (som ønsker velkommen), dåpsvert (som ivaretar dåpsfamilien), visualisøren (som dekorerer), tekniker, søndagsskolepedagog og kirketjener. Hvem av disse er på jobb og hvem deltar som frivillig? Dette kan variere i de forskjellige menighetene, ut fra hvilke personalressurser og frivillighetsressurser menighetene har tilgjengelig.

SKAPER FELLESSKAP OG TILHØRIGHET

De frivillige er verdifulle for kirken og for arbeidet som blir gjort i menighetene, og de bidrar med små og store oppgaver. Noen bidrar under gudstjenester, andre i arbeidet med kor, kirkemusikk og kultur. Noen har sin plass med konfirmanter og trosopplæring, andre er med i forskjellige grupper og

utvalg. Noen er aktive flere ganger i uken, andre noen ganger i året. I de ulike menighetene er det mange arenaer der det trengs en hjelpende hånd.

En menighet kan selvsagt *velge* å ha mindre aktivitet, noe som vil kreve færre menneskelige ressurser. Det er ikke ønskelig! Vi ønsker levende menigheter der det vrirler av små og store som kommer sammen for gode opplevelser og for å lære om Jesus.

*En menighet kan selvsagt **velge** å ha mindre aktivitet, noe som vil kreve færre menneskelige ressurser. Det er ikke ønskelig!*

Det er ikke bare kirken som organisasjon som drar nytte av frivillig innsats. Hver enkelt medarbeider har utbytte på sin måte. Noen i form av å komme seg ut og møte andre mennesker, andre lærer noe nytt og får utfordre seg selv.

Å gjøre ting man liker sammen med mennesker man trives med er belønning for innsatsen. Frivillighet bidrar til fellesskapsfølelse og tilhørighet. Alle har behov for å bli sett, hørt, inkludert og akseptert som den de er, og å bli bekreftet som unike individer i fellesskapet.

MANGE VIKTIGE OPPGAVER

I kirken får hver og en bruke seg selv ut fra hvilke nådegaver en har fått. Om talentet ditt er å se enkeltmennesket, så er det en viktig oppgave å stå i døren og hilse velkommen til gudstjeneste.

Kanskje du er god til å strikke og kan bidra med varme masker til barn som trenger varme klær? Eller sitter du på byens beste oppskrift på skoleboller som kan spre glede på kirkekaffen? Tenk stort eller lite, alle bidrag gjør oss som trossamfunn rikere! I frivillig arbeid kan alle bidra med noe, og hver og en betyr mye for helheten.

For barn og unge kan oppgaver og frivillig arbeid i menigheten gi gode erfaringer som kan nyttes senere i livet. Erfaring med å være i samspill med mennesker i forskjellige livsfaser er verdifullt. I kirken kan de bli kjent med seg selv og egne ressurser i trygge rammer. I tillegg får de med seg en attest for jobben de har gjort, og denne kan være en viktig billett videre til andre utfordringer.

LANG TRADISJON MED FRIVILLIGE

Begrepet «frivillighet» er relativt nytt, men i kirken er det lang tradisjon for å bidra i det kirkelige arbeidet uten lønnskompensasjon. I dag er det ca. 100.000 frivillige i Den norske kirke, og kirken er dermed en av de store frivillighetsaktørene i samfunnet vårt.

Fire frivillige

Vi har spurt noen av de frivillige i Arna menighet om hvorfor de engasjerer seg og hva de får ut av det frivillige arbeidet. Her er svarene:

Bjarte Abildgaard: Det er godt samhold og folk bryr seg om deg. Vi jobber mot et felles mål. Jeg får overskudd av arbeidet og blir engasjert og nysgjerrig.

Steffen Mjelde: Du får anledning til å bli kjent med mennesker på en annen måte. For meg handler det mye om tilhørighet.

Kari Secher: Jeg er frivillig fordi jeg ønsker at Arna menighet skal være et sted der folk i bygden vår kan føle seg hjemme. Jeg møter også mange hyggelige mennesker som jeg kan dele troen min med. Jeg håper at vi som frivillige kan bety noe for andre som er nysgjerrige på den kristne tro.

Hans Martin Svarstad: I menighetsarbeidet får jeg anledning til å gi av meg selv. Jeg opplever glede og godt samvær med andre mennesker.

FRIVILLIGE HENDER I ARNA MENIGHET: Fra venstre: Bjarte Abildgaard, Steffen Mjelde, Kari Secher og Hans Martin Svarstad. (Mobilfoto: Kristin Haukaas)

BERGENSKIRKEN MÅ NEDBEMANNE: Bergen kirkelige fellesråd må kutte kostnadene, og har derfor valgt å fjerne ti årsverk i menighetene i Bjørgvin. Da er det frivillighetskoordinatorer (og i noen tilfeller kirketjener) som må gå. (Faksimile fra sak i Vårt Land 20. januar).

Kirkerådet har vedtatt at frivillighet er et av fem fokusområder i 2021. I dette kan en lese at frivilligheten er viktig for kirken, og at kirken ønsker å styrke dette feltet. Det snakkes om rekruttering og kompetanseheving, og det utvikles strategier for å fremme engasjement.

Mange menigheter i Bjørgvin bispedømme har i en årrekke hatt frivillighetskoordinator som en fast stilling. Koordinatoren har fungert på ulike måter innad i ulike menigheter, avhengig av hvilke behov menigheten har. En av frivillighetskoordinatorens viktigste arbeidsoppgaver har vært å ha overblikk over det frivillige arbeidet – og med det sikre nok og riktige ressurser i forskjellige situasjoner. Dette er et viktig og samtidig krevende arbeid. Da oppleves det paradoksalt at nedbemanninger i kirken denne våren nettopp rammer frivillighet.

KUTTER TI ÅRSVERK

Det er utfordrende økonomiske tider for kirken, og BKF (Bergen kirkelige fellesråd) må kutte kostnader for å tilnærme seg en sunn bunnlinje. Lønnskostnader er en stor utgiftspost, og det er ikke mange andre steder å spare inn. Derfor har BKF valgt å kutte ti årsverk i menighetene i Bjørgvin, og det er frivillighetskoordinatorer (og i noen tilfeller kirketjener) som må gå. I noen menigheter rammer nedbemanningen også administrasjonsleder.

Hver menighet (sokneråd/menighetsråd og stab) har fått anledning til å uttale seg om prosessen. Kirkevergen har presentert et forslag om fire årsverk sentralt for å jobbe med

Fakta

Frivillighet som salderingspost

- I slutten av januar ble det klart at Bergen kirkelige fellesråd må nedbemanne med ti årsverk. Denne nedbemanningen rammer mest på frivillig sektor.
- «Det er beklagelig at frivillighetsatsingen blir salderingspost» sa Geir Møller i et intervju med Vårt Land 20. januar. Han er frivillighetskoordinator i Loddefjord menighet, og tillitsvalgt for 30 kirkeansatte i fagforbundet Delta.
- I samme intervju uttalte domprost Gudmund Waaler at nedbemanningen er «ugreit for de som mister jobben, og for frivillighetsarbeidet, som nå må overføres til andre ansatte. Vi kan ikke leve uten frivillighet, det er ryggraden i kirkelig arbeid».
- Nedbemanningen står i grell kontrast til Kirkemøtets vedtak fra 2019, der de ba Kirkerådet «vurdere hvordan frivilligheten kan styrkes».
- Kirkerådets høringsnotat om frivillighet (datert 9. juni 2020) sier blant annet at det – for å bevare en levende folkekirke med stor oppslutning og aktivitet også i fremtiden – er «avgjørende å opprettholde og styrke det sterke frivillige engasjementet».
- I høringsnotatets forslag til vedtak står det blant annet at kirken vil «tilrettelegge for at ressurser og engasjement tas i bruk hos alle som vil bidra», samt «øke fokus og kompetanse på frivillighet og frivillighetsledelse».

frivillighet – og at dette skal være ressurser for alle menigheter i Bjørgvin. Dette har de fleste menighetene stilt seg negative til, da det er vanskelig å se hvordan man slik skal løse utfordringen med organisering av frivillighet lokalt.

Et annet forslag er å ha ett årsverk som frivillighetskoordinator i hvert av de fire bergensprostiene. Vedkommende skal da være en ressurs for alle prostiets ulike menigheter. Hvordan stillingene vil bli disponert og hvordan dette vil fungere i praksis er i skrivende stund uklart, så vi må rett og slett vente og se.

KIRKEN TRENGER DEG!

Omorganiseringen skal skje i løpet av våren 2021. Da må hver menighet se på hvordan dette påvirker dem og finne gode løsninger som ivaretar frivillige og ansatte.

Det som er helt sikkert er at det er behov for engasjement og deltakelse. Vi har god plass og ønsker mange flere frivillige hjertelig velkommen. Gjennom frivillig arbeid kan vi bruke oss selv på mange forskjellige måter, lære noe nytt, få nye venner og samtidig bidra til glede for andre.

Så om du sitter og lurer på om det *du* kan bidra med er aktuelt for menigheten, er svaret alltid ja! Det er en plass til – og bruk for – akkurat *deg!*

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

Skomaker vs bruk og kast

– Det er et utrydningstruet yrke, sier Shukri Helshani, den hyggelige skomakeren som holder til i et lite lokale i underetasjen på Åsane storsenter.

TEKST OG FOTO: HELEN TOPPE

TRANGERE TIDER FOR SKOMAKEREN: Shukri Helshani blir ved sin læst, selv om han opplever at stadig færre ønsker å reparere skoene sine. (Foto: Helen Toppe)

Shukri Helshani kom til Norge fra Kosovo for 32 år siden. Første halvdel av sitt norske liv tilbrakte han i oljeindustrien. Eller som «oljenomade», som han så treffende kaller det.

Etter hvert ble han temmelig lei av all reising hit og dit. Da var det svigerforeldrene hans som visste råd. De drev den gang skomakerverkstedet på Gullgruven, og visste at skomakeren på Åsane storsenter ville gi seg. Shukri fikk

derfor overta verkstedet, og startet opp der for 15 år siden.

HAR UTVIDET TILBUDET

Han opplever nå at det stadig blir mer vanskelig å leve av å reparere sko. Shukri har utvidet tilbudet, og tilbyr reparasjon av blant annet vesker, glidelåser som går opp og filing av hus- og bilnøkler. Og mye annet. Ta en tur til skomakeren og spør om det kan fikses før du velger å kaste. Det er slik han klarer å holde det gående.

Mens vi snakker, kommer dagens første kunde innom med en boblejakke. Glidelåsen holder ikke lenger; den åpner seg nedenfra. Praten går livlig mens skomakerens øvede hender raskt bytter selve låsen. Og vips! så er jakken god som ny. Kunden er fornøyd, Shukri er glad og journalisten har fått litt innsikt i et fascinerende yrke.

En ny kunde dukker opp. Ryktene sier at hos skomakeren kan en få tak i gamle bilnøkler som for lengst er ute av produksjon. Shukri leter i nederste skuff og finner akkurat den nøkkelen kunden trenger. Om lønnsomhet skulle måles i fornøyde kunder, hadde skomakeren vært millionær nå.

*Hvordan kan vi bruke forbrukermakten vår til å vinne tilbake reparasjonsyrker?
Hvordan kan myndighetene legge til rette for en levedyktig sirkulær økonomi?
Hvilket samfunn ønsker vi oss?*

FRYKTER FOR YRKET SITT

– Mange vet ikke at tilbudet finnes. Dessuten kan skoreparasjoner fort bli dyre, sier Shukri, og viser fram et par flotte Crispi fjellstøvler som har fått helt nye såler.

Reparasjonen koster like mye som et par nye fjellstøvler. Dette gamle paret blir nok aldri hentet. Det frustrerer skomakeren at det er slik. Men han – som alle andre – kan ikke gjøre arbeidet gratis.

Tidligere var vintermånedene, samt mai, de mest lønnsomme månedene. Men også denne trenden er på vei nedover, merker Shukri. Og da folk ikke tok på seg bunadsko til nasjonaldagen i fjor, ble heller ikke mai en god måned. Han frykter for yrket sitt. Et yrke han allerede som liten gutt fikk smake på.

Menighetsbladet ønsker å fokusere på miljøspørsmål og rettferdighetsstema. Rettferdighet for både mennesker og jorden vår. Bli med oss og la deg engasjere!

FORNØYD KUNDE: Shukri leter i nederste skuff og finner akkurat den bilnøkkelen kunden trenger. Om lønnsomhet skulle måles i fornøyde kunder, hadde skomakeren vært millionær nå. (Foto: Helen Toppe)

BILLIGERE Å KJØPE NYTT

Shukri smiler og forteller om da han fikk et par brukte Converse-sko. Han har alltid likt basketball, og et par Converse-sko stod høyt på ønskelista. Problemet var at sålene var ødelagte.

Faren hans, en travel mann med tre jobber, tok seg tid til en bytur med gutten sin. De lette til de fant de rette sålene. Vel hjemme lærte faren vesle Shukri hvordan han skulle sy på skosåler. Slikt blir en nevenyttig av. Og slik lærer en at ting kan repareres.

Intervjuet er over. Jeg går gjennom senteret, som er fylt til randen av nye og flotte ting, og tenker at noe er galt når det er billigere å kjøpe nytt enn å reparere gammelt.

Hva må til for å få oss til å snu? Hvordan kan vi bruke forbrukermakten vår til å vinne tilbake reparasjonsyrker? Hvordan kan myndighetene legge til rette for en levedyktig sirkulær økonomi? Hvilket samfunn ønsker vi oss? Lev ut ditt svar!

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvegjengen (4-åringene)
- › Føreskolegruppe
- › Formingsaktiviteter
- › Leker og materiell
- › Lekerom og gymrom
- › Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Karneval og julefest
- › Turdager/utflukter
- › Åpne familiedager
- › Internasjonal dag
- › Babymassasjekurs

Mer informasjon?

Se vår facebookside «Stjernen åpen barnehage», Instagram-konto stjernaapenbarnehage eller hjemmesiden til Åsane menighet. Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål?

Kontakt styrer Kate E.Bølstad på kb287@kirken.no eller 917 24 471. *Hjertelig velkommen!*

**LITTERÆR PODCAST OM
PÅSKENS FORTELLINGER:**
– Lesende og skrivende folk har ikke lenger Bibelen som en helt selvsagt referanseramme. Det er veldig synd, sier Grethe Fatima Syéd. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

Podcast om påskens fortellinger

Før jul laget Grethe Fatima Syéd og Kjersti Sandvik adventskalender-podcasten «Det store i det små – en litterær vekkespodcast». Nå følger de opp med en podcast-serie knyttet til påskens fortellinger.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Kjersti og Grethe er begge forfattere med en rekke utgivelser bak seg (se faktaboks), og ble kjent med hverandre for noen år tilbake da begge ble valgt som regionkontakter i Bergen for Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening (NFFO). Da pandemien brøt løs i fjor, hadde de allerede pratet om å starte en podcast-serie om litteratur sammen.

– Vi var begge irritert over hvor fort bøker får en slik «best før»-dato, sier Grethe Fatima Syéd, som møter oss til en kopp kaffe på hver vår side av et to meter bredt bord.

– Det er en enorm utskifting. De bøkene som kommer tidlig på høsten blir passé etter jul. Det er en bruk og kast-mentalitet som er fortvilende å se på.

Å SE EN HIMMEL I EN VILLBLOMST

En annen ting de to er opptatt av, er hvor lite bevandret dagens unge er i eldre litteratur. Deres bidrag for å gjøre noe med dette ble da å lage en «vekkelsespodcast» for den gode litteraturen – og da gjerne den som enten er glemt eller ikke har kommet helt frem.

Tittelen på podcasten, «Det store i det små» tok de fra andre verset av Henrik Wergelands dikt «Egebladene» (1840). Grethe siterer hele verset ordrett etter hukommelsen: «Se nøje, skal du øjne / det Store i det Smaa / Sig Guddoms-

tanker højne / paa Græssets veke Straa / Dets Blegnen er et Minde / og paa det faldne Blad / Moralen vil du finde / af Somrens Jubelqvad».

– Litteraturen handler som regel om konkrete ting, og det er ofte de små tingene som gjør inntrykk, forklarer hun.

– Det kan være beskrivelsen av en blomst eller måten noen holder gaffelen på. Det er ofte slike ting vi husker. I stedet for at vi laget en serie om slike veldig store tema som globalisering, ytringsfrihet og miljøkrisen, så ville vi ha helt konkrete tema.

LITTERATURENS PÅSKEFORTELLINGER

Podcast-serien – som gikk som en adventskalender med 24 «luker» før jul – hadde derfor temaer som kroppen, hender, farger, dyr, blomster, yrker og fremkomstmiddel. Sistnevnte tema ble faktisk behandlet i hele tre luker – først en viet togreiser (der vi blant annet fikk bli med på den britiske forfatteren Jenny Diskis små og store togreiser), deretter en episode der de tok «Riksvegen vestover» sammen med Kjartan Fløgstad.

De to var heller ikke bare sammen med forfatterne gjennom bøkene deres – i flere episoder hadde de forfattere med seg i studio til samtaler knyttet opp mot dagens tema. I luke 17 inviterte de Erlend Nødtvedt til å snakke om bilen og andre fremkomstmidler – og lot seg overraske av en forfatter som både var bevandret i Moskvas t-bane-litteratur og ikke ukjent med pedalbåt i Hardangerfjorden.

– Vi visste ikke fra gang til gang hva som ville oppstå, så vi

syntes det var så gøy at vi bestemte oss for å lage flere episoder nå til påske. Vi er ennå i planleggingsfasen, men har forberedt oss ved å friske opp igjen bibelhistoriene knyttet til påsken.

Tanken er å knytte disse fortellingene sammen med hvordan de behandles i litteraturen. Hun nevner Arnulf Øverland og Inger Hagerup – som begge, til tross for at de var ateister, gjerne brukte bibelske temaer i det de skrev.

HVEM VAR LASARUS?

Et eksempel er Øverlands diktsyklus «Bibelske variationer» (fra diktsamlingen «Brød og vin», 1919), et annet det fortvilte Hagerup-diktet der hun etterlyser Guds nærvær i de tyske konsentrasjonsleirene. Dette heter «Den korsfestede sier», og ble publisert i diktsamlingen «Den syvende natt» (1947). Det siste verset lyder slik: *«Ta meg ned. Jeg var der ikke. / Redselen i barneblikket, / morens gråt gikk meg forbi. / Knus mitt kors som ikke kunne / redde dem som gikk til grunne. / Ta meg ned. Gjør verden fri.»*

Hagerup var noe mildere i tonen da hun noen år senere skrev sin «Hymne til Josef» (1958): *«Kanhende han svøpte sin kappe / litt bedre om barnet og moren. / Slik vernet han ordløs menneskets drøm, / den hellige Josef av jorden»*.

– Øverland og Hagerup forholdt seg veldig til den kristne kulturarven, selv om de ikke ville være ved den. På den tiden hadde kirken fortsatt en dominerende plass i samfunnet. I dag virker det som om alt er blitt mer likegyldig for mange, reflekterer Syéd.

– Lesende og skrivende folk har ikke lenger Bibelen som en helt selvsagt referanseramme. Det er veldig synd. For det første er det fantastisk språk og fantastiske historier – og for det andre så spiller mye av litteraturen på Bibelens fortellinger.

Her viser hun til forrige utgave av Menighetsbladet. Der hadde vi en minneartikkel om David Bowie, som slapp singelen «Lazarus» tre dager før han døde.

– For de eldre vil det med en gang ringe en bjelle når de hører navnet Lazarus, men for yngre folk gjør det ikke det. Så det er noe vi ønsker å snakke med gjestene om.

ATEISMEN ER DØD

Flere aktuelle forfattere har allerede takket ja til å bli med i påske-podcastene, blant andre Gunnar Staalesen, Sandra Lillebø og Hilde Kristin Kvalvaag. De har også invitert Frode Helmich Pedersen, som er litteraturviter på Universitetet i Bergen, og Kjersti Gautestad Norheim, som er prest i Birke-land kirke.

– Et tema vi kan snakke om er forholdet mellom religion og litteratur, et annet hvordan vi utøver religionen i våre dager, sier hun.

– Folk er blitt mer opptatt av naturen, og mange opplever det å gå i skogen som å være i en kirke. Slike sammenligninger finner du stadig vekk om du ser etter det. Det er også en god del nyreligiøse bevegelser rundt omkring. Noen er fortsatt ateister på sin hals, men personlig føler jeg at en slik overbevisning er utdatert.

Fakta

Grethe Fatima Syéd (f. 1968)

- Studerte nordisk litteratur ved Universitetet i Bergen, der hun også har vært stipendiat, tatt doktorgrad og undervist.
- Har gitt ut bøkene «Olav Duun. Kunsten, døden og kjærlighetens dikter» (Vidarforlaget, 2015), «En sommer med Nedreaas» (SolumBokvennen 2019) og romanen «Eventyr for voksne» (SolumBokvennen 2020).
- Står bak Solum Bokvennens satsing på ti nye utgaver av Olav Duuns bøker (2018–2021).
- Initiativtaker til og styreleder i Torborg Nedreaas-selskapet (torborgnedreaas.no).
- Har oversatt bøker av blant andre Roald Dahl og Gertrude Stein, samt skrevet en rekke artikler, kronikker, reisebrev og debattinnlegg.
- Jobber i dag som frilans litteraturviter, foredragsholder og «bokbader», blant annet med samtale- og foredragsserien Prosalong på Litteraturhuset i Bergen.

Kjersti Sandvik (f. 1964)

- Journalist i Fiskeribladet i mange år.
- Bokutgivelser: «Ønskebarn – en bok om ufrivillig barnløshet» (Gyldendal 2006), «Under overflaten: En skitten historie om norsk oppdrettsnæring» (Gyldendal 2016) og «Laksefeber» (Kapabel forlag 2020).
- Sammen med Grethe Fatima Syéd er hun regionkontakt for Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening (NFFO) i Bergen.
- Er en erfaren foredragsholder, og har ledet bokbad og debatter med en rekke kjente forfattere, politikere og andre.

Ateister tar gjerne vitenskapen til inntekt for sitt syn. Samtidig er det ikke nødvendigvis slik at det som i dag blir slått fast som «den endelige sannhet med to streker under svaret» har den samme status i morgen.

Syéd sitter i Kulturrådets vurderingsutvalg for sakprosa, og leser derfor mange fagprosa-bøker. I det siste har hun pløyet flere om arveforskning og genetikk – og trekker frem forskning som viser at du kan arve et traume. Hun viser her til en rapport fra de amerikanske forskerne Brian G Dias og Kerry J Ressler (se [nature.com/articles/nn.3594](https://www.nature.com/articles/nn.3594)). Denne viste at traumer som ble påført laboratoriemus kunne arves gjennom minst to påfølgende generasjoner.

– Det er ikke lenge siden forskere ville sagt at «neida, du kan ikke arve en opplevelse». Nå har vi altså forskning som sier at «jo, det kan du». Da blir hele denne diskusjonen om arv eller miljø stilt på hodet.

«Det store i det små – en litterær vekkespodcast» er støttet av Fritt ord, Bergen kommune, Kulturrådet og Litteraturhuset i Bergen. Du finner den på Litteraturhuset i Bergens hjemmeside og Soundcloud (soundcloud.com/litthusbergen), samt via podcastens egen Facebook-side. Påskens podcaster blir lagt ut daglig fra skjærtorsdag til 2. påskedag.

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

ARNA DAHLS
gravferdsbyrå

Lakslia 14 (Borgstova), 6250 Indre Arna.
tlf: **55 24 08 08** (24t). arna-gravferdsbyraa.no

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

131 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

f Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ SEREMONI, SOM INKLUDERER ALT DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knytter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS til 13130** (valgfritt beløp)
Send **SMS "BK VENN" til 2210** (kr. 100)

VI TRENGER FRIVILLIGE.
Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

[Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no](http://kirkens-sos.no)

KIRKENS SOS

Å snakke med folk om livet gir mening.

 ADVOKATGRUPPEN BERGEN

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
- Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Kjøkken • Bad • Garderobe

JC INTERIØR

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BIERRE DESIGN

Meninger

Hvor ble det av salmene til morgenandakten?

Jeg griper meg i å tenke av «noen» der ute ønsker å sabotere hele morgenandakten på NRK P1. Ikke annonseres den skikkelig, tidspunktet varierer med flere minutter, og enten må man lytte kontinuerlig til pludring og uønsket popmusikk – eller risikere å gå glipp av det man virkelig vil høre.

AV THRUDE DEISZ

Jeg har alltid likt å høre «Morgenandakten» på NRK. Andaktsholderne kan være høyst uventede personer, mange ganger mennesker man trodde var blottet for tilbøyeligheter i kristen retning. Ikke desto mindre er de forfriskende og interessante å lytte til – kanskje kan de til og med motvirke vår utidige tilbøyelighet til å sette hverandre i bås?

Innfallsvinkelen til dagens tekst er også ofte overraskende, men med samme fellesnevner – et «Fader Vår» og en vel-signelse på tampen – er denne lille stunden en god begynnelse på dagen.

Tiden for andaktens start varierer litt, derfor ville det være så fint med en innledende salme – som indikerte at nå er andakten i gang – og etterpå èn til, slik at vi får beholde den fine stemningen. Slik var det før.

Tidligere trodde jeg andaktsholderne selv valgte salmer som passet til det de skulle snakke om. Det gjør de definitivt ikke lenger. Sangtekstene er minimale – gjerne bare langtrukne vokaler av typen aaaaua-aooa-uhuhuhu i det uendelige – men desto mer av beat, komp og koring. Og jada, jeg vet om av-knappen, bruker den òg – noe som ofte ender med at jeg mister det meste.

Jeg ringte til NRK Hordaland, og forklarte hva det dreide seg om. En ung dame ga meg et Oslo-nummer der det angivelig skulle befinne seg en komité som tok seg av «slike ting».

Her traff jeg en ikke spesielt elskverdig ung mann. Jeg fortalte at jeg var henvist til dette nummeret av NRK Hordaland, og spurte om det var et annet nummer som var mer relevant i sakens anledning – hvorpå han sukket tungt og ytret ganske iltert at jeg kunne jo prøve Morgenandakten på P1+ klokken 7.20 (like etter endret til 05.33) – der var det kanskje noe musikk som kunne passe for «sånne eldre».

Nå begynte faktisk «denne eldre» å bli amper også, og sa at jeg fikk visst skrive et leserbrev i avisen – hvortil fyren super-arrogant presterte å snøfte: «hehe, jeg fikk visst bare gjøre det, ja».

Thrude Deisz (arkivfoto: Magne Fonn Hafskor)

Følgende morgen forsøkte jeg imidlertid P1+, og da lo jeg: Etter andakten ble det sendt en svensk «gammelpopgreie», der refrenget var noe sånt som; «*kjør langsomt, du kommer tidsnok frem*».

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Rolf's Matbu og Selskapsservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 30 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver

Barnerett

Familierett

– sambo/ekteskap

Samlivsbrudd

Kjøp/salg fast eiendom

– bolig/hytte

Ny adresse:

Hesthaugvegen 16, 5119 Ulset

(I Skeidar-bygget

v/Åsane Terminal, 1. etg.)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype

advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

SAMTALE OM SORG: «Jeg setter på kaffe og tenner et lys på bordet, for det er alltid godt å ha noe å se på og en kopp å holde i når vi prater om vanskelige ting i livet» skriver soknediakon Rita Eldholm.

En samtale om det å være i sorg

Turid Severinsen og Sverre Storøy forteller her om hvordan de har opplevd sorgen etter tapet av sine ektefeller. Begge sier at det ikke er trøstende ord som har vært det viktigste, men det å ha noen å være sammen med, at noen kan ta rundt en, gi en klem.

TEKST OG FOTO: RITA ELDHOLM
SOKNEDIAKON I ÅSANE MENIGHET

Det er en tirsdag formiddag i midten av februar. Ute er det isende kaldt. Kulden lager små skyer av pusten min her jeg går mot Åsane kirke. Jeg er på vei til en samtale med Turid Severinsen og Sverre Storøy om hvordan de har opplevd sorgen etter tapet av sine ektefeller. De vet at jeg ønsker å skrive litt i menighetsbladet om dette, og siden jeg kjenner dem litt fra før har jeg våget å invitere dem til et slags samtale-intervju.

Jeg står i døren og ser de kommer hutrende mot meg i kulden, med frostsnyer rundt hodet. De har levd noen år begge to, og har opplevd at livet kan røyne på og være hardt. De kommer gående med et varmt smil og litt blanke øyne.

«Hei, Turid og Sverre! Så godt å se dere. Kom inn i varmen!» inviterer jeg. Vi spriter hender, setter oss i hvert vårt hjørne i to sofaer i ungdomsavdelingen og finner frem kaffekoppene. Så slipper vi praten forsiktig løs.

KNYTTNEVEN I MAGEN

Sverre og Turid forteller varmt om sine kjære som de har mistet. De forteller om en tøff tid med langvarig sykdom,

henholdsvis Alzheimer og hjertesvikt, før døden inntraff. De formidler med tårer og stille stemmer at det er veldig vanskelig å stå ved siden av de du er så glad i, se på at de har det vondt, og oppleve at du ikke kan hjelpe dem.

Sverre var gift med Solfrid i 52 år. De fikk tre sønner og syv barnebarn. Solfrid døde 20. januar i 2018. Hun ble 74 år. Turid var gift med Erling i 45 år. De fikk en sønn og en datter, og fem barnebarn. Erling døde 14. februar i 2014. Han ble 68 år.

Sverre forteller om en lang sorgprosess som har gått gjennom flere faser. Den første fasen begynte da Solfrid fikk diagnosen Alzheimers sykdom.

– Det finnes ingen kur, og på mange måter følte det som en dødsdom da hun fikk diagnosen, forteller han.

Solfrid levde i 15 år etter at hun ble syk av Alzheimer, og flere faser av sorg kom underveis; som da de måtte få mye hjelp av hjemmesykepleien, da hun mistet evnen til å snakke, da hun fikk fast plass på sykehjem, og så da hun døde.

– Man tror at man er forberedt når døden kommer, men det er man ikke. Det kommer en reaksjon som en ikke kan forberede seg på. Jeg tror ikke andre kan forstå hvordan det er før man har opplevd det selv, sier Sverre.

Han forteller videre at han kjente denne reaksjonen helt fysisk.

– Det følte som om det satt en knyttneve her, sier han, og illustrerer ved å holde en knyttet hånd midt i magen.

– Den knyttneven satt der lenge. Nå er den heldigvis borte, men sorgen er der fortsatt.

39 AKUTTINNLEGGELSER PÅ ETT ÅR

Turid forteller at måten Erling tok sykdommen og situasjonen sin på, gjorde det lettere for henne å takle sykdomstiden. Erling hadde så mye humor. Han likte å tulle og tøyse og komme med gode kommentarer, også i de såre og vanskelige situasjonene.

Begge likte godt å reise, og Erling ville ikke at sykdommen hans skulle sette en stopper for dem i å gjøre det de var så glad i. Erling levde også med en trygg tro på Jesus. «Dør jeg, så dør jeg!» kunne han si. Han ville leve fullt ut så lenge han levde.

Fra april 2013 til februar 2014 hadde Erling 39 innleggelses på akuttmottak på sykehus. Døden kom likevel til ham ganske brått og uventet. Turid hadde vært på besøk hos ham om kvelden, og han var i såpass god form at hun kunne reise hjem for å sove. Så kom telefonsamtalen fra sykehuset samme natten; Erling var død. Turid fikk ikke være der sammen med ham da han døde, og det var tungt for henne.

– Man tror at man er forberedt når døden kommer, men det er man ikke. Det kommer en reaksjon som en ikke kan forberede seg på.

– Jeg måtte si til meg selv at vi ikke kunne vite at det ville bli slik. Han var i god form da vi dro fra han, så det var umulig for oss å vite at det ville bli slik. Vi kunne ikke rå over det.

Turid forteller videre at hun kjente på en lettelse da Erling døde. Han slapp å ha det vondt mer. Men da det hadde gått noen dager bebreidet hun seg selv for at hun kjente det slik. Tomrommet etter Erling ble veldig stort. Han var en som fylte rommet han var i.

SAMMEN I SORGEN

Når jeg spør dem om de vil fortelle noe om hva som har vært til hjelp for dem i tiden etter dødsfallet, forteller begge at barn og barnebarn har vært svært viktige for dem. De forteller også om gode venner som holder kontakten.

Sverre forteller om tidligere arbeidskollegaer som han treffer regelmessig på kafé.

– Det gjør godt, sier han med varme og kraft i stemmen.

NÅR ORD BLIR FATTIGE: Sverre Storøy og Turid Severinsen blir frustrerte når noen sier at «jeg forstår deg så godt». «Nei det gjør du slettes ikke!» tenkte Turid da det ble sagt til henne.

Begge sier at det ikke er trøstende ord som har vært det viktigste i sorgen, men det å ha noen å være sammen med, at noen kan ta rundt en, gi en klem. Det finnes ikke ord som kan dekke det en føler, og ingen føler nøyaktig det samme, derfor blir de frustrerte når noen sier at «jeg forstår deg så godt». «Nei, det gjør du slettes ikke!» tenkte Turid da det ble sagt til henne.

Turid flyttet tilbake til Åsane litt etter at Erling døde, etter å ha bodd i en annen bydel i flere år. Det var godt å komme tilbake, men samtidig kjente hun på en stor sorg over at Erling ikke fikk oppleve å flytte tilbake sammen med henne.

– Jeg hadde det ganske tungt en periode da, forteller hun.

Etter hvert skjønte hun at det var viktig at hun gjorde noe for å få det bedre, og da bestemte hun seg for å melde seg på en sorggruppe i Åsane kirke. Det ble til god hjelp for henne, og hun anbefaler gjerne andre sørgende om å gjøre det samme.

– Og nå er du blitt en av sorggruppeliderne her i kirken, sier jeg.

– Ja, svarer hun med et smil.

– Jeg opplever det som svært meningsfullt å få være med på det!

FØRSTEHJELP FOR SØRGENDE

Jeg viser Sverre og Turid brosjyren «Førstehjelp ved sorg», som kirken har laget til hjelp for oss som står rundt sørgende. De nikker gjenkjennende til innholdet. Dette er noe de kjenner seg igjen i, med mange gode råd til de som sørger.

Vi setter koppene til vask, blåser ut lyset på bordet og tar på oss våre varme vinterjakker for å gå ut i den kalde vinterdagen. Blanke øyne ser varmt mot meg når jeg sier «takk for alt dere har delt med meg».

Åsane menighet har et prostidekkende tilbud om sorggrupper. For spørsmål eller påmelding, ta kontakt med soknediakon Rita Eldholm (E: re253@kirken.no / tlf. 55362257). Brosjyren «Førstehjelp ved sorg finner du på kirkens nettside, kirken.no. Søk på brosjyrens tittel i søkefeltet.

Forfølgelsen av kristne øker

Eksisterende forfølgelse og diskriminering har blitt forsterket og mer synlig under pandemien. Det blir stadig mer risikabelt å være en kristen i mange land. Én av åtte kristne, 309 millioner mennesker, bor i områder med svært høy grad av forfølgelse.

TEKST: ÅPNE DØRER NORGE

- Hver dag blir 13 kristne drept for sin tro. Totalt 397 kristne blir drept hver måned.
- Hver uke blir 86 kirker angrepet.
- Hver måned blir 356 kristne urettmessig arrestert eller tatt til fange.

Dette er noen av funnene i World Watch List (WWL) fra organisasjonen Open Doors (norsk avdeling: Åpne Dører Norge, opendoors.no), en tverrkirkelig misjonsorganisasjon med en omfattende verdensvid tjeneste.

De er til stede i 75 land med nødhjelp, traumehjelp, medisinsk hjelp, gjenoppbygging av hus og kirker, utdanning, mikrolån og rettshjelp. Organisasjonen har 1300 ansatte på verdensbasis (18 i Norge), et årlig budsjett på 1,4 milliarder norske kroner (40 millioner i Norge) og et stort nettverk av lokale partnere i mange land.

FORVERRET UNDER PANDEMIEN

Organisasjonen har i en årrekke innhentet tall og utarbeidet rapporter om forfølgelse av kristne. Årets rapport ble lansert 13. januar. Den er revidert eksternt av The International Institute for Religious Freedom, og er den mest omfattende rapporten innen sitt felt.

– Funnene bekrefter en fortsatt langvarig negativ utvikling. Bak hvert tall finner vi et levende menneske, en familie eller en menighet som lider, sier Morten Askeland, generalsekretær i Åpne Dører Norge.

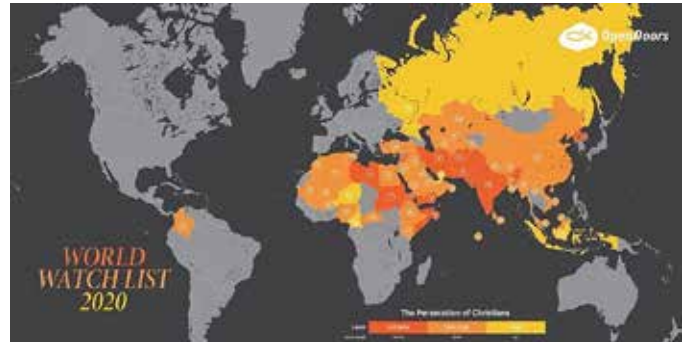
Pandemien har synliggjort og forverret forfølgelse og diskriminering av kristne. 80 prosent av kristne i India som fikk nødhjelp via Åpne Dører forteller at de har blitt ekskludert fra offentlig nødhjelp.

Dette skjer ikke bare i India, men også i Myanmar, Nepal, Vietnam, Bangladesh, Pakistan, Sentral-Asia, Malaysia, Nord-Afrika, Jemen, Nigeria og Sudan. Konvertitter er særlig utsatt, og blir nektet hjelp dersom de ikke vender tilbake til sin gamle tro.

OVERVÅKES MED NY TEKNOLOGI

Kinas kirke møter stadig nye krav om å innordne seg kommunistpartiets ideologi og kontroll. Offisielle kirker må forplikte seg til å henge opp bilder av president Xi Jinping og plakater med sosialistiske kjerneverdier.

En halv milliard overvåkningskameraer har avanserte programmer for ansiktsgjenkjenning, ofte overvåket av politi og lokale myndigheter. Myndighetenes mål er at dette skal

PANDEMIEN FORSTERKER SÅRBARHET: Landene som er omtalt i rapporten har generelt mange brudd på menneskerettigheter og begrenset trosfrihet, slik at funnene i stor grad har relevans også for andre trosminoriteter.

kunne kobles mot Kinas sosiale poengsystem (SCS), som vil bli et mektig våpen mot dissidenter.

Etter hvert skal man kunne overvåke enhver aktivitet som blir sett på som regjeringsfiendtlig eller som strider mot kommunistiske verdier. De som faller gjennom i poengsystemet vil kunne nektes lån, pensjon eller for eksempel kjøp av flybilletter. Denne teknologien eksporteres i økende grad til land hvor kristne er under press, som Myanmar, Laos, Iran, Saudi-Arabia og Venezuela.

VERST I AFRIKA

91 prosent av alle drap på kristne skjer i Afrika. I flere år har Nigeria toppet WWL med hensyn til antall drepte kristne, og slik er det fortsatt med 3530 drepte i perioden.

– Jeg ser to tydelige utviklingstrekk i regionen. Det ene er en sterk kristen vekst flere steder, også i områder med forfølgelse. Det andre er en økning av forfølgelse og mer aggressiv form for islamisme, sier Stig Magne Heitmann, seniorrådgiver i Åpne Dører.

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

Historien bak Lovsangshjemmet

Vi i Åsane menighet har i mange år hatt avtale med Det norske misjonsselskap der vi har støttet Lovsangshjemmet og arbeidet deres blant vanskeligstilte familier i Bangkok.

TEKST: ÅSANE MENIGHET OG ANNE STORSTEIN HAUG

Selv om misjonsavtalen med NMS nå formelt handler om en generell støtte til arbeidet i Thailand, velger vi lokalt å beholde et særlig søkelys på arbeidet i Bangkok.

Sommeren 2020 deltok Åsane menighet i aksjonen «Sammen som kirke i hele verden». De fleste kirker opplever nedgang i inntektene i 2020, men behovene for hjelp er langt større i våre søsterkirker. Vi fikk mange offer i sommer, og disse ble delt likt mellom Åsane menighet og NMS. Ca. 26.000 kroner ble sendt til NMS etter denne kampanjen. Totalt gjennom hele 2020 støttet Åsane menighet NMS sitt arbeid i Thailand med ca. 78.000 kroner.

Immanuel kirke er en av de eldste menighetene i Den evangeliske lutherske kirke i Thailand (ELCT). Den ligger i Klong Toey, et av de fattigste områdene i Bangkok. For 20 år siden fant kirken en nedlagt politistasjon til salgs. En velstående engelskmann kjøpte bygningen og gav den til kirken, og medlemmer i menigheten pusset den opp på dugnad. Her startet de det diakonale Lovsangshjemmet, med rom for fritidsklubb og barnehage.

Det var NMS-misjonær og førskolelærer Anne Storstein Haug som fikk i oppgave å starte opp barnehagen der. I dag har de 35 barn i alder fra seks måneder til fire år, mange av dem fra familier med store sosiale utfordringer. På Lovsangshjemmet er det god plass til fysisk aktivitet. Her får de også et sunt måltid, frukt, en dusj og hvile. Og kanskje det aller viktigste, her møter de voksne som omslutter dem med kjærlighet og omsorg. I dag drives barnehagen helt av lokale medarbeidere, men Anne er fortsatt med som veileder.

Fritidsklubben ble raskt populær for barna i nrområdet. Barna kunne delta på ulike aktiviteter som musikk, kunst, sport og engelskundervisning. Ton var en av de første som begynte på fritidsklubben. Da NMS-misjonær Solveig Johannessen startet opp med fiolinundervisning, så hun at han hadde lett for å lære. Han fullførte senere utdanningen på et anerkjent musikkuniversitet, men i stedet for å satse på en karriere som fiolinist, valgte han å jobbe fulltid som lærer på musikkskolen. Han ville bidra i sitt eget lokalmiljø, la barna få oppleve gleden ved musikk og, gi dem noe meningsfullt å holde på med i fritiden – noe som kunne holde dem borte fra narkotika, alkohol og limsniffing.

Les mer på nms.no/thailand/2020/10/14/historien-bak-lovsangshjemmet

FIKK LOKAL STØTTE: I fjor gikk en av Lovsangshjemmets drømmer i oppfyllelse. De lokale havnemyndighetene bestemte seg da for å støtte dem slik at de kunne starte opp Musikkhuset (Music House). Foran på bildet: Ton, som sa opp assistentjobben i Thailands beste symfoniorkester for å jobbe med musikkundervisning på Lovsangshjemmet.

Vil du bli med og uttrykke din tro ved handling?

Det er med stor takknemlighet, men også med litt sorg, at jeg skriver dette innlegget i menighetsbladet. Bergen kirkelige felleråd (BKF) må spare penger, og dessverre betyr det at blant annet min stilling blir rammet av nedbemanning.

AV FRIVILLIGHETSKOORDINATOR BENTE LILL MADSEN

SLUTTER SOM FRIVILLIGHETSKOORDINATOR: «Jeg håper dere vil fortsette å ta vare på og hjelpe hverandre og menighetsrådet/staben, slik at rekrutteringen fortsetter» skriver Bente Lill Madsen. Bildet er fra Kardemommeby-festen i 2011. (Foto: Privat).

Jeg sier snart takk for meg som ansatt i Åsane menighet på grunn av nedbemanningen i BKF. I skrivende stund vet jeg ikke om det er snakk om uker eller måneder før det blir en realitet.

I rundt 11 år har jeg vært ansatt i Åsane menighet som frivillighetskoordinator i 45% stilling. Jeg startet som vikar i september 2009, og var også menighetskonsulent en periode. Det har vært mange uforglemmelige øyeblikk, en god del stress, flere gøyale, inspirerende og/eller utfordrende samtaler, og ikke minst mye kreativitet og glede, både personlig og på menighetens vegne.

Gode minner

Om jeg skal nevne noen av mine personlige høydepunkter gjennom årene? Hvem av dere husker Kardemomme by-festen i 2011, hvor «røverne» (prestene) «fant» mer pizza til oss, eller hvor «tante Sofie» (Anita Skjæveland) kjeftet og ville vi skulle rydde fort av bordene? Eller hva med den overraskende flashmob-dansen til staben på jubileumsfesten i 2018?

Jeg kommer heller ikke til å glemme alle de små møtene/glimtene fra julemarkedene; en storsmilende jente er nettopp blitt malt i fjeset, en stolt besteforelder har akkurat sett barnebarnet bidra med sang i kafeen, fjeset/stemmen til en positivt overrasket vinner i hovedlotteriet, en ung mann som fikk den hittil ukjente følelsen av å være en del av noe større på en positiv måte, eller alle klemmene, smilene og takksigelsene underveis fra glade mennesker. Dette er alle minner som «har satt seg i kroppen».

Jeg glemmer heller aldri personen som kom innom kontoret en dag for å melde seg til tjeneste. Vedkommende hadde blitt utfordret (over lengre tid) av ikke mindre enn tre ulike personer, og «måtte» derfor bare melde seg som kirkevert med en gang etter siste utfordring.

Jeg må også ta med øyeblikkene hvor jeg bryter ut i jubelrop i kontorfløyen fordi vi akkurat har fått en ny frivillig som har meldt seg via telefon eller epost. For ikke å glemme de små stundene i møte med ukjente mennesker som bare trengte et smil, å bli lyttet litt til eller å få noen oppløftende ord.

Rare stedsnavn

Samtidig har det vært en lettelse å endelig få et ansikt på personer som frem til et personlig møte bare har vært navn på en liste eller en stemme i telefonen. Spesielt når listene kan inneholde opp mot 600 navn. Jeg har blitt «kjent med» ganske mange navn i statistikken gjennom disse årene. Kallenavn, fornavn, fornavn nr. 2, mellomnavn og etternavn – det gjelder å holde tungen beint i munnen da.

I tillegg har jeg også opparbeidet meg god kjennskap til ulike adresser, stedsnavn og kart over områder her i Åsane. Kuriosa: Visste dere at vi har et sted i Åsane som heter Alteret og et annet som heter Likrennet? Om noen kjenner historiene/forklaringene bak dem, så vil i hvert fall jeg sette pris på å få vite hvordan og hvorfor disse navnene ble det de ble.

Dere er gull verdt

Noe av det kjekkeste med jobben har uten tvil vært å få merke gleden og engasjementet til de frivillige over å få være med og gjøre en tjeneste i kirken. Det har gjort at de tyngre stundene har vært levelige, tross alt. Sett bort fra alle restriksjoner nå, så skulle jeg ønske at jeg kunne gi hver og en av dere fantastiske frivillige en god klem for alt dere gjør her i kirken.

Dere er gull verdt, hver enkelt av dere, uansett om du har en liten/ flere oppgave(r) eller er «fast inventar». Uten dere ville mye av aktivitetene som til enhver tid foregår i og rundt kirken stoppe opp. Jeg håper dere vil fortsette å ta vare på og hjelpe hverandre og menighetsrådet/staben, slik at rekrutteringen fortsetter og ingen blir «utbrent» – selv om min stilling nå forsvinner.

Til slutt en utfordring til deg som leser dette: Jeg skjønner at du kanskje ikke har anledning selv, men du har muligens noen rundt deg som bare venter på å bli utfordret. Hva med å få med deg noen, så gjør dere tjenesten sammen eller deler på den en stund? Uansett, vær med og spør noen, da, for vi trenger stadig flere frivillige og oppgavene er mange!

Nytt fra trosopplæringen

Denne våren ble ikke helt som vi håpet på. Fremover satser vi derfor på noen utendørssamlinger om været tillater det.

AV MENIGHETSPEDAGOG KRISTINE BECH-SØRENSEN

Med alle forbeholdene vi må ta høyde for, ber vi foreldre om å følge med på hjemmesiden og menighetens FB-side med tanke på endringer. Mer detaljert informasjon i utsendte invitasjonsbrev. For noen av tiltakene legger vi opp til at barn med foreldre kan hente utdelingsmateriell i våpenhuset i tilfelle avlysning.

- Sansesamling med ett-åringer som skulle vært 13. februar er utsatt på ubestemt tid.
- 16. mars håper vi å gjennomføre BIBLO med 7-åringer, kanskje som et ute-opplegg med litt endret program. Følg med på sosiale medier og i invitasjonsbrevet.

- Tirsdag 23. mars er det fem-åringer som står for tur til å være med på en påskevandring (kanskje utendørs) knyttet til høytidsdagene i den stille uke.
- Torsdag 8. april og søndag 11. april håper vi å kunne invitere 10-åringer til kirken vår, men på grunn av sangaktivitet med ekstra strenge smittevernstiltak står den foreløpig åpen.
- Krøllesamling for to-åringer er flyttet til 13. april.
- Vill vakker-vandring for 12-åringer i lag med Speideren blir 20. april. Her drar vi på speidertur opp til Magnusløa-kapellet.
- Tårnagenthelg blir 24.-25. april.
- Utdeling av 4-årsbok blir palmesøndag 28. mars og 25. april (sammen med Tårnagentene).

Glimt fra Stjernen åpen barnehage

Det siste året har bestått av mange nye forandringer både for barna, foreldrene og de ansatte. Smittevernregler, påmelding, begrenset plasser og utebarnehage er noen stikkord. Vi har gjort vårt beste for å tilrettelegge for alle, noe som har blitt utrolig godt tatt imot fra våre brukere.

Selv om det har vært mye nytt, har vi også klart å få tilbake noe av det gamle som blant annet babysang og

stjernegruppe. Vi går sakte, men sikkert tilbake i riktig retning, og vi gleder oss veldig til å se hva dette året bringer og alle de nye menneskene vi skal få møte. Vi tar påmeldinger hver uke, så det er bare å følge med på facebooksidene vår!

Sandra Bergqvist
Pedagogisk leder i Stjernen Åpen Barnehage

VELKOMMEN TIL KIRKEN!

**Gudstjenestene blir avholdt med forbehold om forandringer på grunn av myndighetenes bestemmelser.
 For sikker kunnskap, sjekk annonsering i avisene og på vår nettside: kirken.nolasane.**

28. mars – Palmesøndag

Matt. 26,6-13 – Rikt salvet til dødsferden

Kl. 11.00: Gudstjeneste v/spr. Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd

Kl. 13.00: Familiegudstjeneste v/spr. Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og utdeling av kirkebøker.

1. april – Skjærtorsdag

Luk. 22,14-23 – Kjærlighetens offermåltid

Åsane kirke kl. 18.00: Kveldsmesse v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd. Enkelt kveldsmåltid etterpå.

2. april – Langfredag

Luk. 22,39-23,46 – Jesus lider i vårt sted

Åsane kirke kl. 11.00 (merk stedet): Pasjonsgudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Gerd Inger Yddal.

4. april – Påskedag

Matt. 28,1-10 – Engler forkynner at Jesus er oppstått

Åsane kirke kl. 11.00: Høytidsmesse v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen, vikarprest Jon Abelsæth og kantor Jon Stubberud. Nattverd.

5. april – 2. Påskedag

Luk. 24,36-45 – Disiplene møter den Oppstandne

Åsane kirke kl. 20.00: Lovsangsgudstjeneste v/spr. Arne Mulen og organist Lenamaria Gravdal. Nattverd.

11. april – 2. s. i påsketid

Joh. 21,15-19 – Hyrden kaller også Peter til hyrde

Åsane kirke kl. 11.00: Familiegudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen, Sing It og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd.

Åsane kirke kl. 13.00: Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp.

18. april – 3. s. i påsketid

Joh. 10,1-10 – Jesus er vår rette hyrde

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Jon Stubberud. Dåp.

Haukås/NLA kl. 11.00: Gudstjeneste v/spr. Arne Mulen. Nattverd. Søndagsskole. Kirkekaffe.

25. april – 4. s. i påsketid

Joh. 13, 30-35 – Kjærlighet er disippelmerket

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og utdeling av kirkebøker.

2. mai – 5. s. i påsketid

Luk. 13,18-21 – Guds rikes vekstpotensial

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/spr. Arne Mulen og kantor Jon Stubberud. Dåp og nattverd.

8. mai (lørdag)

Åsane kirke kl. 18.00: Gudstjeneste v/spr. Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp.

9. mai – 6. s. i påsketid

Matt. 7,7-12 – Bønn til Far i himmelen

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp.

13. mai – Kristi Himmelfartsdag

Luk. 24,46-53 – Jesus opphøyes til himmelen

Åsane kirke kl. 11.00 og kl. 13.00: Tilrettelagte konfirmasjonsgudstjenester v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen, kateket Erik Rodal og kantor Gerd Inger Yddal.

16. mai – Søndag før pinse

Ap. gj. 26,1-3.20-29 – Paulus' forsvar foran kong Agrippa

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Jon Stubberud. Dåp.

17. mai (mandag) - Grunnlovsdag

Matt. 22,17-22 – Statens krav – og Guds

Åsane gamle kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/spr. Arne Mulen og kantor Jon Stubberud.

23. mai – Pinsedag

Joh. 14,15 21 – Kristi løfte om å gi Ånden

Åsane kirke kl. 11.00: Høytidsmesse v/kap. Jon Zimmermann og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd.

24. mai – 2. Pinsedag

Joh. 6,44-47 – Nytt liv fra Far i Jesus

Rimmaskaret kl. 12.00: Friluftsgudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann (felles med Salhus menighet). Vandring fra Mellingen kl. 11.00.

30. mai – Treenighetssøndag

Luk. 10,21-24 – Sønnen er veien til Faderen

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Jon Stubberud. Dåp.

Åsane kirke kl. 18.00: Avskjeds-gudstjeneste for prost Øystein Skauge. Kantor Gerd Inger Yddal og prostiets prester deltar. Nattverd.

SLEKTERS GANG

Døpte

DØPT I ÅSANE GAMLE KIRKE:

31.1.2021

EMILIE NESSE BAKKETUN
 ADINE EMILIE HEIMVIK BRUSELAND
 EMILIAN MAURSTAD

DØPT I ÅSANE KIRKE:

17.01.2021

MATHEO ENGESETH

7.2.2021

ALIDA STEINSLAND WOLLERTSEN
 HENRIK BRATTABØ KVANDAL
 NIKOLINE AUDESTAD HAABERG
 SEBASTIAN MARTINSEN HAVRE

Vigde

I ÅSANE GAMLE KIRKE:

27.2.2021 PATRICK TAREMWA
 OG KAROLINE RISNES

Døde

03.1.2021 BJØRG LIV LUNDEKVAM

05.1.2021 MÅLFRID MALENE HAUGE

12.1.2021 AUD UTHEIM

19.1.2021 HÅKON SAGSTAD

22.1.2021 LEIF ROBERT JØNSSON

25.1.2021 ODDVAR LEIF FITJE

25.1.2021 SVEIN WARBERG

25.1.2021 BJØRN ATLE BYRKJELAND

28.1.2021 SIGRUN LOVISE SUNDAL

01.2.2021 TORILL MOE GARMANNSLUND

02.2.2021 HELGE NILSEN

07.2.2021 SIGRID BAKERVIK

08.2.2021 LAILA PEGGY EILERTSEN

17.2.2021 TORLEIV FÆRØY

17.2.2021 ROAR SKJELLANGER

23.2.2021 SOLVEIG VALENTINSEN

25.2.2021 BERIT ELLINGSEN

26.2.2021 INGRID EMILIE VETÅS

28.2.2021 ALF JOHAN FANEJUST

